

خوای گه وره تهوبه ی بهنده که ی قبول ده کات هه تا نه گاته دوا (ساته کانی پرّوح ده رچوونی (دوا ساته کانی سه ره مهرگی

له عبداللهی کوری عومره وه - پره زای خوایان لیبیت - که پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «خوای گه وره تهوبه ی بهنده که ی قبول ده کات هه تا نه گاته دوا ساته کانی پرّوح ده رچوونی (دوا ساته کانی سه ره مهرگی».

[حه سه نه] [ئینو ماجه گئیراوبه تیه وه - تورمودی گئیراوبه تیه وه - نه حمه د گئیراوبه تیه وه]

خوای گه وره ی بهرز وشکو دار تهوبه ی بهنده قبول ده کات؛ نه گهر پرّوح نه گاته قورگی (نه گاته کانی سه ره مهرگ ورّوح ده رچوونی)، نه گهر پرّوح گه بشته قورگ (گه بشته کانی سه ره مهگ)؛ نه وا له پاش ئمه تهوبه قبول ناکریت، و خوای گه وره سه باره ت بهم ساته ده فهرمویت: {وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ} [النساء: 18]، واته: {په شیمانی وه رگرتن (تهوبه کردن) نیه بو ئه وانیه تاوانی زور ده کهن هه تا کانی سه ره مهرگی یه کیکیان دیت ده لیت: به راستی من ئیستا تهوبه م کرد

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4315>

